

กฎหมายลิขสิทธิ์ – สาธารณรัฐโปแลนด์

1.	ข้อมูลพื้นฐาน	3
1.	กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง	3
2.	อนุสัญญาระหว่างประเทศ	3
3.	ระบบการให้ความคุ้มครอง	4
4.	สิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง/นิยาม	4
5.	ข้อยกเว้นของสิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง	5
6.	สิทธิของผู้ทรงสิทธิ	5
7.	ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ	7
	การกระทำใด ๆ ดังต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่ละเมิดลิขสิทธิ์	7
8.	อายุความคุ้มครอง	9
9.	การต่ออายุความคุ้มครอง	9
10.	การรักษาสิทธิ	10
11.	การเพิกถอนสิทธิ	10
12.	การโอนสิทธิ	10
13.	การอนุญาตให้ใช้สิทธิ	10
2.	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	10
1.	การเตรียมคำขอ	10
2.	เอกสารที่ใช้ในการขอรับความคุ้มครอง	10
3.	การตรวจสอบคำขอ	11
4.	การประกาศโฆษณา	11
5.	การรับจดทะเบียน	11
6.	การขอถือสิทธิย้อนหลัง	11
7.	การคัดค้าน/โต้แย้ง	11
8.	การอุทธรณ์	11
9.	ค่าธรรมเนียมราชการรวมทั้งค่าบริการของสำนักงานตัวแทน	11
10.	ขั้นตอน/ระยะเวลา	11
3.	การบังคับใช้สิทธิ	11
1.	การกระทำที่ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์	11
2.	มาตรการในการเยียวยา	12
3.	กระบวนการ	13
4.	โทษ	13
5.	ข้อสังเกตการบังคับใช้สิทธิ เช่นในกรณีไม่มีกฎหมายเฉพาะ	13

4. การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า – ส่งออก..... 13

1. มาตรการความคุ้มครอง ณ ด่านศุลกากรของสาธารณรัฐโปแลนด์ เป็นไปตามความคุ้มครองในกลุ่มประเทศสมาชิก EU..... 13
2. การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ 15
3. ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นคำขอ 15
4. เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ..... 15
5. การกระทำการของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด..... 15
6. สินค้าส่วนใหญ่อันได้มีการละเมิด ที่นำเข้า – ส่งออกผ่านช่องทางศุลกากร 15
7. ประเทศที่มีอัตราการนำเข้าสินค้าอันได้มีการละเมิดสูงสุด..... 15

5. หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน..... 15

1. หน่วยงานรับผิดชอบ 15
2. สำนักงานตัวแทน 16

ตารางค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียน หรือการบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์.....ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหน้า

ขั้นตอนการจดทะเบียน หรือการบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์.....ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหน้า

กฎหมายลิขสิทธิ์ – สาธารณรัฐโปแลนด์

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1. กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์และสิทธิข้างเคียง พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2538 ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2546 และในปี พ.ศ. 2547 พรบ. ลิขสิทธิ์และสิทธิข้างเคียง ได้ถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมอีกครั้งเพื่อให้สอดคล้องกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2547

การเปลี่ยนแปลงแก้ไขครั้งล่าสุดจะเน้นในประเด็นการควบคุมที่เข้มงวดต่อการผลิตผลิตภัณฑ์ประเภท CD และ DVD รวมถึงการขยายขอบเขตของการอนุญาตให้ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์*

ประมวลกฎหมายแพ่ง มาตรา 23-24 : กฎหมายเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลพื้นฐาน (Protection of Database)

2. อนุสัญญาระหว่างประเทศ

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองงานวรรณกรรมและศิลปกรรม ณ กรุงปารีส พ.ศ. 2514 (Paris Act of Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works, 1971)

สนธิสัญญายุโรปสำหรับโทรทัศน์ข้ามแดน (สตราสบูร์ก พ.ศ. 2532) (European Convention on Overborder Television) (Starassburg 1989)

สนธิสัญญาเพื่อก่อตั้ง WIPO (สตอร์กโฮล์ม พ.ศ. 2510) (Convention on foundation of WIPO) (Stockholm 1967) (The WIPO Copyright Treaty)

ความตกลงระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศโปแลนด์ เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองด้านลิขสิทธิ์กับพลเมืองของประเทศโปแลนด์ ในเขตประเทศสหรัฐอเมริกา (พ.ศ. 2470) (USA-Poland Ensuring Protection of Copyright for citizens of the Republic of Poland)

ความตกลงระหว่างรัฐบาลของประเทศสหภาพโซเวียต และประเทศโปแลนด์ ในการร่วมกันป้องกันลิขสิทธิ์ (พ.ศ.2517) (Soviet Union-Poland, Inter-Government Agreement on Mutual Protection Of Copyrights)

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights : TRIPS Agreement)

การเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป (European Union : EU) ในวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2547 ของโปแลนด์ทำให้ต้องปรับกฎหมายในที่เกี่ยวข้องให้กับกฎเกณฑ์ของสหภาพยุโรปโดยอัตโนมัติ

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

นอกจากนี้ โปแลนด์ยังมีพันธะที่มีต่อคณะกรรมการประชาคมยุโรปอีกด้วยในเรื่องที่เกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครองโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ตาม Directive 91/250/EEC ลงวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2534*

3. ระบบการให้ความคุ้มครอง

ได้รับความคุ้มครองโดยอัตโนมัติ* ทันทีที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์งานขึ้น ไม่มีระบบการจดทะเบียนหรือบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์ การให้ความคุ้มครองเป็นไปตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ซึ่งให้ความคุ้มครองแก่พลเมืองชาวโปแลนด์ หรืองานที่มีการโฆษณาครั้งแรกภายในประเทศโปแลนด์ ยกเว้นเสียแต่ว่า จะมีความตกลงระหว่างประเทศกำหนดให้ความคุ้มครองเพิ่มมากขึ้นเป็นอย่างอื่น เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์โปแลนด์มีผลบังคับรวมไปถึงงานที่ผู้สร้างสรรค์เป็นพลเมืองของประเทศที่เป็นสมาชิกสหภาพยุโรป (EU) หรือ EFTA (The European Free Trade Association)*

ผลิตภัณฑ์ที่ถ่ายถอดออกมาเป็นภาพ เช่น CDs และ DVDs ได้รับความคุ้มครองที่เข้มงวดขึ้น เพื่อกำจัดหรือขจัดปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ดังกล่าวต้องแจ้งรัฐมนตรีที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องวัฒนธรรมและการปกป้องศิลปแห่งชาติให้ทราบถึงขอบเขตของกิจกรรมที่ได้กระทำภายใน 30 วันจากวันที่มีการเริ่มต้นกิจกรรมดังกล่าว

ดังนั้น รัฐมนตรีจึงเป็นผู้ทำหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลการแจ้งของผู้ผลิต แต่รัฐมนตรีก็สามารถแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียตามกฎหมายทราบถึงข้อมูลดังกล่าวได้ในกรณีที่มิใช่ข้อสงสัยอันมีเหตุตามสมควรในเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือ สิทธิข้างเคียงภายใต้ขอบเขตที่จำเป็น เพื่อปกป้องสิทธิของผู้ผลิต

ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ CD และ/หรือ DVD ต้องใช้รหัสที่เป็นเอกลักษณ์กับเครื่องหมายหรืออุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตงานเหล่านั้น

ไม่ว่าเวลาใดก็ตาม รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะตรวจสอบกิจกรรมของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์นั้น เพื่อที่จะดูว่าข้อมูลที่ผู้ผลิตได้ให้ไว้ตรงกับข้อเท็จจริงที่รัฐมนตรีเก็บรักษาไว้*

4. สิ่งที่ได้รับคุ้มครอง/นิยาม

โดยหลักทั่วไปแล้ว ลิขสิทธิ์ หมายถึง การแสดง การสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่เกิดขึ้นไม่ว่าในสาขาใด ไม่ว่าจะมีความรู้หรือไม่ว่า และไม่ว่าจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบใดก็ตาม งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ได้แก่ งานวรรณกรรม, งานนาฏกรรม, งานดนตรีกรรม, งานศิลปกรรม, งานสัตตหัตถ์ งานภาพยนตร์ งานสิ่งบันทึกเสียง, งานแพร่เสียงแพร่ภาพ งาน Derivative Works โปรแกรมคอมพิวเตอร์ งานดนตรีเครื่องสาย งานการออกแบบทางอุตสาหกรรม งานสถาปัตยกรรม งานการวางผังเมือง และงานการวางแผนผังและสถาปัตยกรรมนคร

กฎหมายลิขสิทธิ์ในปัจจุบันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานสัตตหัตถ์ได้บัญญัติให้ความคุ้มครองชัดแจ้งแก่ฟิล์มด้วย

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

สิทธิข้างเคียงที่ได้รับความคุ้มครอง คือ สิทธินักแสดง และสิทธิของผู้อำนวยความสะดวก บันทึกเสียงและภาพ (Right of Producers of Phonograms and Videograms)

5. ข้อยกเว้นของสิ่งที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง
 - 5.1 ชาวประจําวัน และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสารอันมิใช่งานแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ
 - 5.2 รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย
 - 5.3 ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น
 - 5.4 คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ
 - 5.5 รายละเอียดของสิทธิบัตรการประดิษฐ์ และสิทธิบัตรการออกแบบที่ได้ประกาศแล้ว วิธีการและกระบวนการสร้างสรรค์ สไตล์และเทคนิคที่ปรับใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลป์

ความคุ้มครองภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์นั้นใช้บังคับกับสิ่งที่แสดงออกมาเท่านั้น ไม่รวมถึงการค้นพบ ความคิด กระบวนการ วิธีการ และ หลักการของวิธีการต่างๆ หรือ ความคิดทางคณิตศาสตร์*

6. สิทธิของผู้ทรงสิทธิ

เจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในกรณีดังต่อไปนี้

1. ทำซ้ำหรือดัดแปลงงานในรูปแบบใด
2. แสดงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน
3. แพร่ภาพแพร่เสียง
4. ขาย ให้เช่า หรือให้ยืมสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ต่อสาธารณชน
5. อนุญาตให้ใช้สิทธิงานอันมีลิขสิทธิ์กับบุคคลอื่น

อย่างไรก็ตาม เว้นเสียแต่ว่าพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์จะได้อำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ผู้สร้างสรรค์จะได้รับ ธรรมสิทธิ (Moral Rights) ดังต่อไปนี้ คุ้มครองในงานของผู้สร้างสรรค์ โดยไม่จำกัดระยะเวลา โดยการละสิทธิหรือการโอนสิทธิของงาน ลิขสิทธิ์ไม่ต้องกระทบต่อธรรมสิทธิของผู้สร้างสรรค์

1. ความเป็นผู้สร้างสรรค์งาน
2. การให้นามปรากฏในงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือเผยแพร่งานอันมีลิขสิทธิ์ต่อสาธารณชน โดยปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์
3. กำหนดรูปแบบการใช้งานของผู้สร้างสรรค์อย่างเหมาะสม

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

4. กำหนดให้งานเผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นครั้งแรก
5. ควบคุมลักษณะการใช้งาน

ทั้งนี้ ผู้สร้างสรรค์ มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้งานเพื่อประโยชน์ในทุกสาขา และรับผิดชอบต่อแทนจากการใช้งานนั้น

* สิทธิทางเศรษฐกิจของผู้สร้างสรรค์ อันได้แก่การเตรียมงานต่อเนื่อง หรือ การทำซ้ำ ซึ่งข้อมูลโดยผู้ที่มีสิทธิตามกฎหมาย ในข้อมูลหรือสำเนาของข้อมูล ไม่ต้องได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์ข้อมูลดังกล่าวถ้าการเข้าถึงดังกล่าวเป็นเพียงการเข้าใช้เนื้อหาสาระของข้อมูล และเป็นการใช้เนื้อหาแบบปกติธรรมดา

ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าซึ่งเครื่องบันทึกเสียง วิดีโอบันทึกภาพและอุปกรณ์อื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เครื่องถ่ายเอกสาร สแกนเนอร์ และอุปกรณ์อื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันที่ใช้ทำสำเนาทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งงานที่ได้เผยแพร่ออกสู่สาธารณะ รวมถึงสิ่งที่ใช้บันทึก ที่ใช้เพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล งานหรือวัตถุของสิทธิข้างเคียงเหล่านั้น ต้องจ่ายเงินค่าธรรมเนียมให้แก่องค์กรเพื่อการจัดเก็บไม่เกิน

3 % ของราคาขายของเครื่องมือและอุปกรณ์เหล่านั้น ซึ่งองค์กรนี้จะกระทำการที่เป็นประโยชน์ในนามของศิลปิน นักแสดง ผู้ผลิตงานที่บันทึกเสียงและภาพ รวมทั้งผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

ศิลปินจะได้รับส่วนแบ่งตามอัตราส่วนต่างๆ จากการขายเครื่องบันทึกเสียง และอุปกรณ์อื่น รวมถึงอุปกรณ์เปล่า ดังนี้

1. 50% ของจำนวนเงินที่ได้จากการขายเครื่องบันทึกเสียง และอุปกรณ์อื่นรวมถึงสิ่งที่ใช้บันทึก
2. 35% ของจำนวนเงินที่ได้จากการขายเครื่องบันทึกภาพวีดีโอ
3. 50% ของจำนวนเงินที่ได้จากการขายอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำสำเนา

กรณีผู้ครอบครองอุปกรณ์ที่ใช้ทำสำเนา ซึ่งเป็นผู้ทำธุรกิจภายในขอบเขตของการทำซ้ำซึ่งงานเพื่อการใช้ประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลที่สามต้องจ่ายเงินค่าธรรมเนียมไม่เกิน 3 % ของการดำเนินการที่เกิดจากการทำซ้ำให้แก่ผู้สร้างสรรค์และผู้พิมพ์โฆษณาในสัดส่วนที่เท่ากันโดยจ่ายผ่านองค์กร เพื่อการจัดเก็บรวมรวม เว้นเสียแต่ว่า การทำซ้ำนั้นได้กระทำอยู่บนพื้นฐานของสัญญาที่มีการตกลงกันกับเจ้าของสิทธิ

นอกจากนี้ สิทธิในทางเศรษฐกิจ (economic rights) ยังครอบคลุมไปถึงงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ รวมถึงสิทธิที่จะเผยแพร่ สิทธิที่จะให้มีการใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือทำสำเนางานโปรแกรมคอมพิวเตอร์

สิทธิของนักแสดง*

ภายใต้ขอบเขตของการเปลี่ยนแปลงแก้ไขสิทธิข้างเคียงนั้น มีการเปลี่ยนแปลงในส่วนของสิทธิแต่เพียงผู้เดียวดังต่อไปนี้

1. ปกป้องผลประโยชน์ส่วนบุคคลของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อยู่ในขอบเขตดังนี้ :

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

- 1.1 การระบุชื่อตนเองในฐานะนักแสดง ยกเว้นในกรณีที่การไม่ระบุชื่อเป็นธรรมเนียมในทางปฏิบัติ
- 1.2 ตัดสินใจว่านักแสดงควรจะถูกระบุชื่ออย่างไร
- 1.3. คัดค้านการนำเสนอที่ผิด การกระทำที่เป็นการบิดเบือนไปซึ่งงานของตนอันอาจกระทบต่อชื่อเสียงของตนเอง
2. ใช้งานแสดงของตน และมีสิทธิที่จะเผยแพร่ผลงานแสดงดังกล่าวเพื่อแสวงหากำไรภายในขอบเขต
 - 2.1 ภายในขอบเขตของการบันทึก และทำซ้ำ อันได้แก่ การทำสำเนาการแสดงโดยใช้เทคโนโลยีรวมถึงการบันทึกลงแผ่นแม่เหล็ก และเทคโนโลยีดิจิทัล
 - 2.2 ภายในขอบเขตทางการค้าโดยการทำสำเนาของงานเหล่านั้น อันได้แก่ การแนะนำเพื่อการค้า การอนุญาตให้ใช้หรือการเช่าสำเนาของงานดังกล่าว
 - 2.3 ภายในขอบเขตของการเผยแพร่โดยวิธีอื่น อันได้แก่ การแพร่เสียง แพร่ภาพ การส่งสัญญาณ และการนำเสนอ ยกเว้นกรณีที่เป็นการทำสำเนาเพื่อการตลาด หรือเพื่อเผยแพร่สู่สาธารณชน เว้นแต่ กรณีทำกับสำเนาที่ถูกลำออกสู่ตลาดหรือเพื่อเผยแพร่แก่สาธารณะ
7. ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ
การกระทำใด ๆ ดังต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่ละเมิดลิขสิทธิ์
 - 7.1 วิจัย หรือ ศึกษางานนั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
 - 7.2 ใช้งานเพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือสมาชิกในครอบครัวหรือญาติสนิท อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร และเป็นการใช้เพียงครั้งเดียว แต่ไม่สามารถสร้างสิ่งก่อสร้างในงานสถาปัตยกรรมงานของผู้สร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรมงานออกแบบผังเมืองอื่นๆได้โดยไม่ได้รับอนุญาต เว้นแต่ว่า การกระทำสิ่งนี้จะใช้เพื่อประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ของตนเองโดยมิได้มุ่งหากำไร
 - 7.3 เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
 - 7.4 การทำซ้ำ การดัดแปลง การนำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏโดยผู้สอน เพื่อประโยชน์ในการสอน อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
 - 7.5 การทำซ้ำ การดัดแปลงงานบางส่วน หรือย่อ หรือสรุปย่องานโดยผู้สอนหรือสถาบันการศึกษา เพื่อวัตถุประสงค์ในการแจกจ่าย หรือจำหน่ายให้กับผู้ศึกษาในชั้นเรียน หรือในสถาบันการศึกษา อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
 - * 7.6 การทำซ้ำขึ้นนั้นเป็นการทำขึ้นชั่วคราวหรือโดยเหตุบังเอิญที่ซึ่งไม่มีผลกระทบในทางเศรษฐกิจ ไม่จำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์ผลงาน แต่การทำซ้ำดังกล่าวต้องประกอบไปด้วยส่วนที่จำเป็นและเป็นพื้นฐานของกระบวนการผลิต และการทำซ้ำดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ส่งงานอันมีลิขสิทธิ์ผ่านระบบการส่งข้อมูลระหว่างบุคคลที่สามโดยผ่านสื่อกลางหรือ
2. การใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

*7.7 บรรณารักษ์ของห้องสมุด และ โรงเรียน ได้รับอนุญาตในการจัดให้มีการเข้าถึงสำเนาของงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้มีการเผยแพร่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทำ หรือ มอบอำนาจให้ทำสำเนาของงานที่ได้ถูกเผยแพร่ รักษาหรือคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อนำสำเนางานดังกล่าวมาใช้สำหรับการวิจัยหรือศึกษาวัตถุประสงค์ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

*7.8 แสดงงานที่ได้รับการเผยแพร่ในช่วงที่มีพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียน และ กรณีที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ หรือ พิธีการทางราชการของรัฐ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องไม่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ใดๆ และศิลปินจะต้องไม่ได้ค่าตอบแทน เว้นแต่ ในกรณีที่มีการโฆษณา

*7.9 อนุญาตให้ใช้งานที่ได้มีการเผยแพร่ เพื่อประโยชน์แก่คนพิการซึ่งต้องเกี่ยวพันโดยตรงและเหมาะสมกับลักษณะอาการของคนพิการได้โดยต้องไม่ได้เป็นไปเพื่อแสวงหากำไร

*7.10 อนุญาตให้ใช้งานที่ได้มีการเผยแพร่ เพื่อวัตถุประสงค์ในความมั่นคงของรัฐ หรือ เพื่อวัตถุประสงค์ในการบริหารประเทศ ทางการศึกษา หรือ กระบวนการทางกฎหมาย

*7.11 อนุญาตให้ใช้สำเนางานที่ได้มีการเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์ในการโฆษณา นิทรรศการสาธารณะ หรือ ขยายในขอบเขตที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ

*7.12 อนุญาตให้ใช้งาน เช่น โครงสร้างสิ่งก่อสร้าง แผนงาน หรือ การประเมินการณ์อื่นๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในการบูรณะ หรือ ซ่อมแซมโครงสร้างของสิ่งก่อสร้าง

*7.13 อนุญาตให้ใช้งาน ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าต้องระบุถึงชื่อของผู้สร้างสรรค์งาน นามสกุล และ แหล่งที่มา

ในบทบัญญัติพิเศษเกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ได้บัญญัติคุ้มครองไปถึงข้อมูลที่มีลักษณะพิเศษของงานอันมีลิขสิทธิ์ แต่ไม่คุ้มครองครอบคลุมไปถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้สำหรับพัฒนา หรือ จัดการฐานข้อมูลให้ง่ายต่อการผ่านโดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์

ในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิที่มีต่อการบันทึกเสียงและภาพ ผู้ผลิตมีสิทธิที่จะเผยแพร่และใช้ สิ่งบันทึกเสียงและภาพ ภายในขอบเขตดังนี้

1. ทำซ้ำโดยเทคนิคเฉพาะ
2. ให้เช่า หรือ ทำสำเนาเพื่อใช้
3. เผยแพร่ออกสู่ตลาด

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

4. ทำให้สิ่งบันทึกเสียงและภาพ ใช้ได้ในที่สาธารณะในลักษณะของการอนุญาตให้ผู้ใดผู้หนึ่งมีการเข้าถึงได้ตามสถานที่และเวลาที่กำหนด แต่สิทธิในการเข้าถึงดังกล่าวไม่อาจนำไปให้ผู้อื่นเข้าถึงได้

สิทธิต่างๆของผู้ทรงสิทธิดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้จะหมดลงเมื่อครบกำหนด 50 ปีนับจากสิ่งบันทึกเสียงและภาพนั้นได้ถูกสร้างสรรค์ขึ้น

ในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิที่มีในการเผยแพร่รายการ องค์การการเผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์ มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการเผยแพร่และกระทำได้ภายในขอบเขตดังนี้

1. การบันทึก
 2. ทำซ้ำโดยเทคนิคเฉพาะ
 3. เผยแพร่โดยองค์การการเผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์อื่นๆ
 4. การส่งสัญญาณซ้ำ
 5. เผยแพร่การบันทึกเหล่านั้นออกสู่ตลาด
 6. นำเสนอในสถานที่ที่สามารถเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าได้
 7. อนุญาตให้ผู้ใดผู้หนึ่งเข้าถึงสิ่งบันทึกเหล่านั้นได้ ตามสถานที่และเวลาที่กำหนด
8. อายุความคุ้มครอง

งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม และ งานศิลปกรรม งานโสตทัศนวัสดุ งานภาพยนตร์ งานสิ่งบันทึกเสียง งานแพร่ภาพแพร่เสียง งาน Derivative Works โปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 70 ปีภายหลังจากที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่กรรม และในกรณีที่มีผู้สร้างสรรค์ร่วมกันให้นับจากวันที่ผู้สร้างสรรค์คนสุดท้ายถึงแก่กรรมหรือในกรณีที่ไม่มีทราบผู้สร้างสรรค์ ให้นับจากวันที่โฆษณาครั้งแรก และในกรณีของงานโสตทัศนวัสดุ ให้นับจากวันที่บุคคลดังต่อไปนี้ถึงแก่กรรมเป็นครั้งสุดท้าย – ผู้กำกับการแสดง ผู้ประพันธ์บทภาพยนตร์ ผู้ลำดับภาพ ผู้กำกับฉาก และผู้ประพันธ์เพลง

สิทธินักแสดง มีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 50 ปี นับจากปีถัดไปของการสร้างสรรค์การแสดง

สิทธิของผู้อำนวยการผลิตสิ่งบันทึกเสียงและสิ่งบันทึกภาพ มีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 50 ปี นับจากปีถัดไปของการสร้างสรรค์ภาพและเสียง

*ผู้โฆษณาคนแรกที่ได้โฆษณา หรือ เผยแพร่งานด้วยวิธีอื่นซึ่งงานโฆษณาดังกล่าวได้สิ้นอายุความคุ้มครองไปแล้ว และยังไม่ได้มีการทำสำเนางานดังกล่าวขึ้น ผู้โฆษณาดังกล่าวมีสิทธิที่จะใช้งานดังกล่าวต่อไปได้อีก 25 ปี นับจากวันที่ได้มีการโฆษณา หรือ เผยแพร่ครั้งแรก

นิยามคำว่า “งานที่ได้เผยแพร่” หมายถึง งานที่ได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์

9. การต่ออายุความคุ้มครอง

ไม่มีระบุใช้ในกฎหมาย

10. การรักษาสีทธิ
ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

11. การเพิกถอนสีทธิ
ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

12. การโอนสีทธิ

การโอนสีทธิสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องจดทะเบียนหรือบันทึกต่อหน่วยงานของรัฐใด อย่างไรก็ตาม การโอนลิขสิทธิ์จะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร มิฉะนั้น จะถือว่าเป็นโมฆะ

13. การอนุญาตให้ใช้สีทธิ

การอนุญาตให้ใช้สีทธิ สามารถทำได้โดยไม่ต้องมีการจดทะเบียนหรือบันทึกต่อหน่วยงานของรัฐใด อย่างไรก็ตาม ในกรณีสัญญาอนุญาตให้ใช้สีทธิ ซึ่งมีมูลค่าเกินกว่า PLN 2,000.- (เหรียญโปแลนด์) (ประมาณ 500.- เหรียญสหรัฐ) จะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรตามประมวลกฎหมายแพ่ง

* ผู้สร้างสรรค์งานที่เกี่ยวข้องกับซอฟต์แวร์ หรือ ที่เกี่ยวกับงานที่เป็นส่วนหนึ่งของงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ถูกเก็บรวบรวมเอาไว้ จะต้องขอความยินยอมให้ใช้งานดังกล่าว หากว่าภายหลังได้มีการคิดค้นวิธีการใช้เพื่อแสวงหากำไร (exploitation) จากงานนั้นขึ้นใหม่ซึ่งในขณะที่ทำความตกลงอนุญาตให้ใช้สีทธินั้นยังไม่ได้มีวิธีการใช้ประโยชน์ใหม่นี้เกิดขึ้น

ขอบเขตของวิธีการใช้เพื่อแสวงหากำไร*

ภายในขอบเขตของการบันทึก และ การทำซ้ำซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ อันได้แก่ การผลิตสำเนาของงานโดยการใช้เทคนิคเฉพาะ รวมถึงการพิมพ์ การบันทึกลงแผ่นแม่เหล็ก และ เทคโนโลยีดิจิทัล

ภายในขอบเขตการค้าซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ที่เป็นต้นฉบับ หรือ สำเนา อันได้แก่ การแนะนำการค้า การให้ใช้ หรือ ให้เช่าซึ่งงานอันเป็นต้นฉบับหรือ สำเนาของงานอันมีลิขสิทธิ์

ภายในขอบเขตของการเผยแพร่ซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ในลักษณะอื่นที่แตกต่างจากที่กล่าวมาข้างต้น อันได้แก่ การแสดงให้ปรากฏต่อสาธารณะ การนำออกแสดง การฉายภาพ การนำเสนอ และการเผยแพร่รวมถึงการส่งสัญญาณและการทำให้งานปรากฏต่อสาธารณะได้อย่างง่ายดายในลักษณะที่ผู้ใดผู้หนึ่งสามารถเข้าถึงได้ตามสถานที่ และเวลาที่กำหนด

2. ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง

1. การเตรียมคำขอ
ไม่มีระบบการจดทะเบียนหรือบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์

2. เอกสารที่ใช้ในการขอรับความคุ้มครอง
ไม่มีระบบการจดทะเบียนหรือบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

3. การตรวจสอบคำขอ
ไม่มีระบบการจดทะเบียนหรือบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์
4. การประกาศโฆษณา
ไม่มีระบบการจดทะเบียนหรือบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์
5. การรับจดทะเบียน
ไม่มีระบบการจดทะเบียนหรือบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์
6. การขอถือสิทธิย้อนหลัง
ไม่มีระบบการจดทะเบียนหรือบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์
7. การคัดค้าน/โต้แย้ง
ไม่มีระบบการจดทะเบียนหรือบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์
8. การอุทธรณ์
ไม่มีระบบการจดทะเบียนหรือบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์
9. ค่าธรรมเนียมราชการรวมทั้งค่าบริการของสำนักงานตัวแทน
ไม่มีระบบการจดทะเบียนหรือบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์
10. ขั้นตอน/ระยะเวลา
ไม่มีระบบการจดทะเบียนหรือบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์

3. การบังคับใช้สิทธิ

1. การกระทำที่ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์

ผู้สร้างสรรค์ซึ่งกรรมสิทธิ์ สิทธิของผู้สร้างสรรค์ได้ถูกละเมิด อาจขอให้ผู้กระทำการละเมิดยุติการละเมิดสิทธินั้น และแถลงต่อสาธารณชนในเนื้อหาและรูปแบบตามสมควร และศาลมีสิทธิที่จะกำหนดค่าเสียหายให้กับผู้สร้างสรรค์ กรรมสิทธิ์นี้สามารถตกทอดถึงทายาทใกล้ชิด อาทิเช่น คู่สมรส ผู้สืบสันดาน หรือบิดามารดา หรือพี่น้องตามลำดับ

สิทธิในทางเศรษฐกิจของผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์อาจขอให้ผู้กระทำการละเมิดสิทธิ ยุติการละเมิดนั้น และจ่ายผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนที่ได้รับ 2-3 เท่า ณ เวลาที่เรียกร้องสิทธินั้น ผู้สร้างสรรค์สามารถเรียกร้องให้แก้ไขความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำละเมิดนั้นได้ด้วย

โดยสรุปแล้ว การละเมิดลิขสิทธิ์นั้น เป็นการกระทำใดที่ปราศจากความยินยอม หรือการอนุญาตของเจ้าของลิขสิทธิ์ ที่มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้ หรือเอาประโยชน์จากงานนั้น และได้รับค่าตอบแทนจากการใช้งานนั้น

การทำซ้ำ การแสดง การนำออกแสดง หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน การติดต่อผ่านทางเคเบิล หรือการแพร่ภาพแพร่เสียงของงานทั้งหมดหรือสาระสำคัญของงาน ไม่ว่าจะในรูปแบบต้นฉบับ หรือรูปแบบงานสืบเนื่อง ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย

นอกจากนี้ การทำ การว่าจ้างให้ทำ การเสนอขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ การขาย การว่าจ้างให้ขาย และการเสนอขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ การแจกจ่ายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ การครอบครองสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ยกเว้นเพื่อการใช้งานส่วนตัว การจัดเผยแพร่สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ต่อประชาชน การเผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย

2. มาตรการในการเยียวยา

เมื่อปรากฏว่า มีการละเมิดลิขสิทธิ์ เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถใช้มาตรการเยียวยาทางแพ่งและทางอาญาดังต่อไปนี้

2.1 มาตรการเยียวยาทางแพ่ง

การขอรับความคุ้มครองชั่วคราวสามารถกระทำได้ก่อน หรือเมื่อยื่นคำฟ้องต่อศาล หรือภายหลังจากการยื่นคำฟ้องต่อศาลแล้ว การเรียกร้องค่าเสียหายสามารถกระทำได้โดยพิสูจน์ความเสียหายแท้จริงที่เกิดขึ้น และจากการสูญเสียกำไร ซึ่งจะต้องพิสูจน์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำของผู้ละเมิดลิขสิทธิ์และความเสียหายที่เกิดขึ้น รวมทั้งพิสูจน์ได้ด้วยว่า ผู้ละเมิดเป็นผู้กระทำความผิด นอกจากนี้ เจ้าของลิขสิทธิ์อาจที่จะร้องขอให้ผู้ละเมิดชำระคืนผลประโยชน์ไม่ว่าประเภทใดที่ได้รับจากการละเมิดได้ตามประมวลกฎหมายแพ่ง

2.2 มาตรการเยียวยาทางอาญา

นอกจากการเยียวยาในทางแพ่ง เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถดำเนินคดีอาญากับผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ หรือ สิทธิข้างเคียง ซึ่งมีทั้งโทษปรับและจำคุก หรือทั้งปรับทั้งจำ ขึ้นอยู่กับประเภทของความผิด โดยผ่านทางเจ้าพนักงานตำรวจ หรือผ่านทางเจ้าพนักงานศุลกากร ในกรณีที่เป็น การนำเข้าสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์

ผู้กระทำต้องถูกปรับ หรือ จำคุกหรือสูญเสียซึ่งเสรีภาพไม่เกิน 3 ปี ในกรณีที่มีการกระทำดังต่อไปนี้

1. ผลិតอุปกรณ์ หรือ ส่วนประกอบใดๆที่ถูกออกแบบมาใช้กระทำการฝ่าฝืนมาตรการคุ้มครองทางเทคนิคซึ่งการป้องกันการนำเสนองาน, การบันทึก หรือ การทำซ้ำงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือวัตถุใดๆของสิทธิข้างเคียง
2. คำขายอุปกรณ์ หรือ ส่วนประกอบดังกล่าวในข้อ 1
3. โฆษณาอุปกรณ์ หรือ ส่วนประกอบดังกล่าวในข้อ 1 เพื่อขาย หรือ เพื่อให้เช่า

3. กระบวนการ

ผู้เสียหายสามารถยื่นคำฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณาคดีในทางแพ่ง เกี่ยวกับการละเมิด ลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์ ณ เขตที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น หรือสถานที่ที่ทรัพย์สินตั้งอยู่ ซึ่งศาลจะต้องพิจารณาคดี ดังต่อไปนี้ภายใน 3 วันนับจากวันที่ได้รับคำฟ้อง (1) ให้มีการจัดหาหลักฐาน (2) ให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์นำส่งข้อมูล และสามารถที่จะตรวจสอบเอกสารซึ่งเป็นสาระสำคัญของข้อเรียกร้องได้ตามที่ศาลกำหนด (3) พิจารณาข้อเรียกร้องที่เกิดขึ้น จากการละเมิดลิขสิทธิ์โดยอาจให้คำสั่งคุ้มครองชั่วคราว เมื่อพิสูจน์ได้ว่า หากไม่ได้มีคำสั่งชั่วคราว จะทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์ ได้รับความเสียหาย ซึ่งศาลอาจกำหนดเงื่อนไขในการออกคำสั่งให้คุ้มครองชั่วคราวข้างต้นได้ อาทิเช่น การให้วางเงิน ประกันศาล เป็นต้น

ในส่วนของการขอพิจารณาคดีทางอาญา ผู้เสียหายสามารถดำเนินคดีทางอาญา โดยผ่านทางเจ้า พนักงานตำรวจได้ ซึ่งจะนำเสนอต่อให้กับพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณานำฟ้องขึ้นสู่ศาลต่อไป

4. โทษ

โทษในการละเมิดลิขสิทธิ์โดยทั่วไปคือ โทษปรับและโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ในกรณี ที่ เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อแสวงหากำไรในทางการค้า โทษจำคุกจะเป็นระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี

ในกรณีที่ บุคคลใดได้รับผลประโยชน์เป็นนัยสำคัญจากการซื้อ หรือการให้ความช่วยเหลือในการขาย ยอมรับหรือซ่อนสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ จะได้รับโทษจำคุกตั้งแต่ 3 เดือน ถึง 5 ปี

นอกจากนี้ ศาลมีอำนาจในการสั่งให้ยึดสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ถึงแม้จะปรากฏว่า สินค้าที่ละเมิด ลิขสิทธิ์ไม่ได้เป็นของผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ก็ตาม

5. ข้อสังเกตการบังคับใช้สิทธิ เช่นในกรณีไม่มีกฎหมายเฉพาะ

4. การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า – ส่งออก*

- 1. มาตรการความคุ้มครอง ณ ด้านศุลกากรของสาธารณรัฐโปแลนด์ เป็นไปตามความคุ้มครองในกลุ่ม ประเทศสมาชิก EU

***โดยเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 มีกฎหมายยุโรปฉบับใหม่ประกาศใช้ในสาธารณรัฐโปแลนด์ คือ Council Regulation 1383/2003 ซึ่งมีข้อบังคับที่ทำให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรมีอำนาจในการกระทำต่อสินค้าที่ละเมิดสิทธิ ของเจ้าของสิทธิตามกฎหมายเครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และความคุ้มครองยังครอบคลุมไปถึงสิทธิในพันธุ์พืช ความคุ้มครองในแหล่งกำเนิด สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แหล่งกำเนิดของผลิตภัณฑ์เหล่านี้

ก่อนที่เจ้าหน้าที่ศุลกากรจะทำการยึดสินค้าที่ผิดกฎหมายหรือสินค้าละเมิด เจ้าของสิทธิควรนำส่ง เอกสารที่เกี่ยวข้องต่อผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากร (Director of the Customs Chamber)

เนื่องจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรอาจไม่ทราบถึงสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้าบางประเภท จึงอาจ ไม่ได้กระทำการใดๆเพื่อคุ้มครองในทางศุลกากร ดังนั้นจะเป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพมากกว่า ถ้าเจ้าของสิทธินำส่ง คำขอรับความคุ้มครองทางศุลกากร ไม่มีการเก็บค่าธรรมเนียมในการยื่นคำขอดังกล่าว

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

ในกรณีที่สำนักงานศุลกากรเห็นว่าเป็นการฉ้อโกง อาจเรียกให้เจ้าของสิทธิยื่นคำขอดังกล่าวได้ภายใน 3 วันนับแต่พบสินค้าที่สงสัยว่าจะเป็นละเมิด (แต่อย่างไรก็ดี ความคุ้มครองในสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาจะมีคุ้มครองที่แน่นอนกว่า ถ้าหากเจ้าของสิทธิได้ทำการยื่นคำขอรับความคุ้มครองล่วงหน้า แทนที่จะมารอการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ศุลกากร

เจ้าของสิทธิหรือผู้รับมอบอำนาจสามารถยื่นคำขอรับความคุ้มครองสิทธิในทางทรัพย์สินทางปัญญาต่อผู้อำนวยการสำนักงานในกรุงวอร์ซอว์ (Warsaw) ผู้ได้รับอนุญาตตามสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิก็มีสิทธิยื่นคำขอดังกล่าวหากระบุอำนาจไว้ชัดเจนในสัญญา หลังจากได้ทำตามขั้นตอนการยื่นคำขอแล้ว หัวหน้าของสำนักงานศุลกากร (Head of the Customs Chamber) ในกรุงวอร์ซอว์จะตรวจสอบคำขอและออกคำสั่งใดๆเป็นลายลักษณ์อักษร คำสั่งเช่นว่านี้ต้องออกภายใน 30 วันนับจากวันยื่นคำขอ

เมื่อคำขอได้รับการอนุมัติ คำสั่งจะระบุว่า คุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาประเภทใดบ้าง ระยะเวลาในการคุ้มครอง เลขที่คำขอจดทำเบียน วันที่ และลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรผู้มีอำนาจ ซึ่งการดำเนินการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ศุลกากรต้องทำภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี ระยะเวลาในความคุ้มครองมีได้ไม่เกิน 2 ปี และภายใน 12 เดือนหลังจากวันสิ้นสุดอายุความคุ้มครอง เจ้าของสิทธิอาจขอให้ขยายเวลาความคุ้มครองออกไปได้อีก 12 เดือน และสามารถต่ออายุความคุ้มครองได้ในสิทธิบางประเภท โดยหากต้องการขยายระยะเวลาหรือต่ออายุดังกล่าว ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานศุลกากรทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 30 วันก่อนวันสิ้นสุดอายุ โดยไม่มีการเก็บค่าธรรมเนียมใดๆ

สินค้าที่ละเมิดอาจถูกทำลายได้เมื่อมีผู้อ้างสิทธิร้องขอ แต่สำนักงานศุลกากรต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าของสินค้าหรือผู้นำเข้าเสียก่อน แต่อย่างไรก็ดี ในทางปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ศุลกากรจะลงมือทำลายสินค้าละเมิด ถ้าหากว่าไม่มีเจ้าของสินค้ามาคัดค้านภายในเวลาที่กำหนดเมื่อได้รับคำขอรับความคุ้มครองเรียบร้อยแล้ว:

หากว่าสำนักงานศุลกากรพบสินค้าต้องสงสัยว่ามีการละเมิดและเจ้าของสิทธิ ได้ทำการยื่นคำร้องขอรับความคุ้มครอง แล้ว สำนักงานจะดำเนินการดังนี้:

1. กักกันสินค้าหรือยึดไว้ชั่วคราว และบอกกล่าวแก่ผู้เป็นเจ้าของสินค้าหรือผู้นำเข้า
2. แจ้งต่อผู้เป็นเจ้าของสินค้าหรือผู้นำเข้าหรือผู้ได้รับการระบุชื่อในคำขอ ให้ทราบถึงปริมาณและประเภทของสินค้า
3. ติดต่อกับผู้เป็นเจ้าของหากได้รับการร้องขอ และรายงานถึงชื่อและที่อยู่ของผู้รับของ ผู้ส่งของ ผู้นำเข้า และแหล่งที่มาของสินค้าถ้าหากทราบ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้เจ้าของทราบแนวว่าสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของตนถูกละเมิดหรือไม่
4. เจ้าของสิทธิหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนการนำเข้าอาจขอเข้าตรวจสอบสินค้าได้

บุคคลที่มีชื่อระบุไว้ในคำขอ ควรติดต่อกับผู้ประสานงานทางเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อยืนยันว่าสินค้านั้นเป็นละเมิดจริงหรือไม่ ซึ่งขั้นตอนนี้แล้วแต่ผู้ประสานงานและบุคคลผู้ที่มีชื่อจะตกลงกัน โดยอาจต้องมีการตรวจสอบลักษณะทางกายภาพของสินค้า หรือเก็บไว้เป็นตัวอย่าง หรือบันทึกภาพถ่ายไว้ และควรมีผู้เชี่ยวชาญที่สามารถแยกแยะความแตกต่างสินค้าจริงและสินค้าปลอมแปลงหรือละเมิดออกจากกันได้ และสำนักงานควรมีข้อมูลในการติดต่อบุคคลเหล่านี้ได้โดยไม่ชักช้า

ถ้าเจ้าของสิทธิเห็นว่าสิทธิของตนได้รับการละเมิดและต้องการให้สำนักงานศุลกากรทำการยึดสินค้าไว้ จะต้องแสดงให้สำนักงานศุลกากรแห่งสาธารณรัฐโปแลนด์เห็นว่าตนได้ทำการฟ้องร้องดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของตนไว้แล้ว ไม่ว่าจะทางแพ่งหรือทางอาญา โดยขั้นตอนนี้ต้องทำภายใน 10 วันทำการนับจากวันที่ได้รับคำบอกกล่าวจากสำนักงานศุลกากรว่าสินค้าได้ถูกกักหรือยึดไว้

2. การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

ให้เสนอไปที่สำนักงานศุลกากร ทั้งนี้ยังไม่มีแบบคำขอที่แน่นอน เนื่องจากทางสำนักงานศุลกากรยังอยู่ในขั้นตอนของการจัดทำแบบคำขอดังกล่าวโดยดัดแปลงจากแม่แบบของยุโรป จึงควรจัดทำคำขอให้เป็นไปตามกฎระเบียบของยุโรป (European Regulation) เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากเจ้าหน้าที่ศุลกากร

3. ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นคำขอ

ไม่มีระบุ

4. เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ

ไม่มีระบุ

5. การกระทำของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด

สินค้าที่ได้ยึดไว้จะถูกนำไปทำลายหลังจากผู้นำเข้า/ผู้ส่งออกจ่ายค่าปรับ

ไม่มีระบุจำนวนครั้งการทำลายที่แน่นอนในแต่ละปี สามารถทำลายได้ตลอดทั้งปี ขึ้นอยู่กับจำนวนที่ยึดได้

6. สินค้าส่วนใหญ่อันได้มีการละเมิด ที่นำเข้า – ส่งออกผ่านช่องทางศุลกากร

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สิ่งบันทึกเสียง สิ่งบันทึกภาพ (videograms) ผลิตภัณฑ์ที่ถ่ายทอดออกมาเป็นภาพ (Optical Carriers)

7. ประเทศที่มีอัตราการนำเข้าสินค้าอันได้มีการละเมิดสูงที่สุด

สาธารณรัฐประชาชนจีน, สหพันธรัฐรัสเซีย, ประเทศตะวันออกไกล, ยูเครน และ ลิทัวเนีย

5. **หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน***

1. หน่วยงานรับผิดชอบ

ในประเทศโปแลนด์ ไม่มีสำนักงานลิขสิทธิ์ดูแลเรื่องการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์โดยตรง แต่จะมีองค์กรในการเรียกเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธินักแสดง ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงวัฒนธรรมและศิลป์แห่งชาติ แห่งประเทศโปแลนด์

ในกรณีการดำเนินกระบวนการทางอาญา เกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น ผู้เสียหายสามารถร้องทุกข์กับเจ้าพนักงานตำรวจ และหลังจากนั้น ถ้าหากเจ้าพนักงานตำรวจพิจารณาแล้ว มีเหตุอันสมควร ก็จะยื่นต่อเจ้าพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาทำเป็นคำฟ้องยื่นต่อศาลต่อไป

ในกรณีการดำเนินกระบวนการทางแพ่ง เกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น ผู้เสียหายสามารถยื่นคำฟ้องที่ศาลได้โดยตรง

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

1. **Customs Chamber Director**

Ul. Modilinska 4

03-216 Warszawa, Poland

Tel: 48 22 614 25 91

Fax: 48 22 811 68 41

2. **World Intellectual Property Organization**

34 chemin des Colombettes

P.O. Box 18

CH-1211 Geneva 20

Switzerland

Tel: 41 22 338 9711

Fax: 41 22 733 54 28

E-mail: wipo.mail@wipo.int

Website: www.wipo.org/pct/en

3. **The Central Police Headquarters**

Ul. Pulawska 148/150

02-514 WARSZAWA

Tel: 48-22-6210251

Fax: 48-22-8488494

Website: www.kgp.gov.pl

2. **สำนักงานตัวแทน**

1. **Baker & McKenzie LLP**

Al. Armii Ludowej 26

00-609 Warsaw, Poland

Tel: 48 22 576 31 00

Fax: 48 22 576 32 00

Website: www.bakernet.com

2. Kochanski Brudkowski & Partners

Partnership of Advocates and Legal Counselors

ul. Czeska 22A

03-902 Warsaw

Poland

Tel: 48 22 616 3761

Fax: 48 22 616 3762

E-mail: j.tumidajewicz@kochanskioffices.com.pl

Website: www.kochanskioffices.com.pl

3. Drzewiecki, Tomaszek & Partners

Belvedere Plaza

Belwederska 23

00-761 Warszawa

Poland

Tel: 48 22 840 9500

Fax: 48 22 840 9510

E-mail: dumania@dt.com.pl

4. Jan Wierzchon & Partnerzy

Biuro Patentow i Znakow Towarowych

Ul. Grzybowska 2/34

00-131 Warszawa,

Poland

Tel: 48 22 436 05 07

Fax: 48 22 436 05 02

E-mail: wiepart@pol.pl

5. Patpol Ltd.

162J Nowoursynowska Street

P.O. Box 168

Warsaw 00-950

Poland

Tel: 48 22 644 9657

Fax: 48 39 121 815

E-mail: patpol@patpol.com.pl

6. Polservice

00-950 Warszawa

Chalubinskiego 8

P.O. Box 335

Poland

Tel: 48 22 830 0917

Fax: 48 22 830 0095/0972/0076

E-mail: polsev1@polservice.com.pl

